

„Tarnauti Viešpačiui ir žmonėms“

Bet kokia veikla – ar ji žmogiškai labai svarbi, ar ne – tau turi tapti priemone tarnauti Viešpačiui ir žmonėms: štai tikrasis jos svarbumo matas. (Kalvė, 684)

sausio 28 d.

Visiškai neperdedu teigdamas, kad Jėzus tebeieško vietos pailsėti mūsų širdyse. Turime prašyti atleidimo už savo pačių aklumą ir nedėkingumą. Turime prašyti Jo malonės, kad

niekuomet daugiau neužvertume
Jam savo sielos vartų.

Viešpats neslepia to, jog
paklusnumas visa širdimi Dievo
valiai reikalauja atsižadėti ir
pasiaukoti. Meilė neprašo sau teisių,
ji siekia tik tarnauti. Pirmasis šiuo
keliu nuėjo Kristus. Jėzau, kaip Tu
paklusai? *Usque ad mortem, mortem
autem crucis* – iki mirties, iki
kryžiaus mirties. Mums reikia
išsivaduoti iš savęs. Turime
sutvarkyti savo gyvenimą taip, kad
prarastume jį dėl Dievo ir sielų
meilės. „Taigi tu norėjai ramaus
gyvenimo. Bet Dievas norėjo kitaip.
Egzistuoja dvi valios: tavo valia turi
būti ištaisyta, kad sutaptų su Dievo
valia; nenorėk iškreipti Dievo valios,
kad ji prisitaikytų prie tavo valios.“

Buvau labai laimingas, matydamas
tiek daug sielų, rizikuojančių savo
gyvenimu kaip Tu, Viešpatie, *usque
ad mortem* – iki mirties vykdančių

tai, ko jų prašė Dievas. Jie visus savo troškimus ir profesinį darbą skyrė Bažnyčios tarnybai, žmonių gerovei.

Mokykimės paklusti, mokykimės tarnauti. Nėra geresnio būdo karaliauti, kaip norėti laisvai atsiduoti ir būti naudingam kitiems. Kai jaučiame viduje tvinkstantį išdidumą, verčiantį save laikyti antžmogiais, žinokime, kad atėjo metas pasakyti „ne“. Mes turime triumfuoti tik nuolankumu. Tik šitaip susitapatinsime su Kristumi ant Kryžiaus – ne niūriai priešindamiesi, bet džiaugdamiesi. Nes džiaugsmas, kylantis iš savęs užmiršimo, yra geriausias meilės įrodymas. (Kristus eina pro šalį, 19)